

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 l. — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy óra 1 " — "

Egyes száma ára 4 kr

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többbezi hirdetések akku szerinti jutányos áron vesetnek fel. Helye: díj min den külön beiktatásért 30 kr

T. előfizetőink szives figyelmébe!

Tisztelettel értesítjük t. előfizetőinket, hogy az »Egyetértés« kiadóhivatalával kötött szerződésünknek fogva abban a kedvező helyzetben vagyunk, hogy lapunkat és az »Egyetértést«, hazánk legnagyobb, legtekintélyesebb napilapját, mely ugy előkelő iránya, mint közleményeinek bősége, változatossága és megbízhatósága által rég kivívta az egész ország közönségének általános tetszését: előfizetőinknek

együttes előfizetésnél rendkívül mérsékelt kedvezményes áron küldhetjük meg.

A két lap együttes előfizetési ára ujtól kezdve lesz:

egész évre 30 frt « helyett 22 frt
fél évre 15 frt « helyett 11 frt
negyed évre 7 frt 50 kr helyett 5 frt 50 kr.
egy óra 2 frt 80 kr helyett 1 frt 90 kr.

Helybeli előfizetőinknek az »Egyetértést« épp ugy mint a »Debreczen« a kora esti órákban saját kihordóink fogják pontosan házhoz hordani. Vidéki előfizetőink pedig közvetlenül mindkét kiadóhivataltól kapják meg posta útján a lapokat.

Meg vagyunk róla győződve, hogy t. előfizetőink minél tömegesebben fogják

igénybe venni ezt a rendkívül kedvező ményt, melynél értékesebb karácsonyi ajándékot alig nyújthatunk volna.

Együttes megrendeléseket a két lapra már máától kezdve elfogadunk s mutatószámokkal kívánatra készséggel szolgálunk.

Tisztelettel:
a »**DEBRECZEN**«
szerkesztősége és kiadóhivatala.

„A magyar nemzethez.“

Írta: **Farkas Mihály.**

Debreczen december 27.

A magyar nemzethez fordul a kormánypart. A magyar nemzetet kérdezi meg, amit máskor sohasem tett.

Azt kérdi a kormánypart a magyar nemzettől: mellette van-e akkor, mikor őt, a nemzetet akarja jogaitól megfosztani, mikor amnestiát akar azokért a bűnökért, amelyeket elkövetett s amelyeknek súlyát az egész nemzet érzi.

Milyen szép dolog ez!

A kormányt támogató többség, amidőn (a Nemzet) ellen cselekszik, nem akar a Nemzet nélkül cselekedni! Megkérdezi hát a magyar nemzetet, vajjon kihalt-e csakugyan már belőle minden érzék; történelmi és törvényes joga és az igazság iránt, hajlandó-e támogatni egy

érdek csoportot, melynek nincs egyéb vágya, mint az, hogy a nemzet szerint cselekedjék, mikor a nemzet legszentebb jogait tiporja el.

Szörnyű vakmerőség ez. És ók elég bátrak a nemzetet megkérdezni:

«Mi a szavazatod ára?» így hangzik a kérdés.

Nem hivatkoznak elvekre. Náluk elv: A »nervus rerum gerendarum« — a pénz; gyakorlati rendszer e hiu biztatás: «Csak a kormány képes vagyaitokat, követelményeiteket kielégíteni».

Ez annak a kormányparti proklamációnak benső értelme. Formája tetszetős: »A Nemzethez«.

Az idők jele ez, vagy elvetemedettség? Bizonyos, hogy annyi cynizmussal még nem kormányoztak alkotmányos államot, mint most a magyart.

Az a part, amely önzést nem változtatott, csak vezetőt, mely meghamisított parlamentarizmus mellett nem ismer csak part többségi önző érdeket, az a part most meg meri kérdezni azt a nemzetet, melynek minden eltáncorítható tagját bűnös eszközzel hódította meg s minden elvű tagját a hatalom lenyűgöző terhével nyomja le!

Hallod magyar nemzet? A kormány tőled várja öngazolását!

Akarod-e megmenteni? ezt kérdi tőled. Akarod-e sankcionálni azt a par-

Három csók.

A »Debreczen« tárczája.

Írta: **Vértesy Gyula.**

Három jóbarát ült együtt a kényelmes, kedves, női kézimunkákkal, arcképekkel akatlanul elegáns dohányzószékkel teli legénylakás nagy, széles ottománján, a konyakos asztal előtt.

Csinos, fiatal legények voltak mind a hárman s miről is beszélhettek volna egyeből, mint a szerelemlől.

— Az élet legnagyobb gyönyörűsége a szerelem!

S a szerelem legnagyobb gyönyörűsége a csók!

— Fiúk, beszélje el ki-ki az ő legkedvesebb csókja történetét!

— Halljuk először a házigazdát!

— A legkedvesebb csók az első, amelyet kaptunk. Mikor először borul a vállunkra valaki és felig lecsukott szemmel, pihegő ajakkal, lázas vágyódással keresi az ajkunkat. Ez a legédesebb, legkedvesebb csók. A szerelem minden bája és minden varázsa benne van egy ilyen csókban.

Ezt a csókot sohse lehet elfeledni. Jöhetnek utána a szerelem leglázább, legszeszvedélyesebb csókjai, mind nem tudják ezt az első feledtetni.

És kapja bár ezt a csókot a bajszatlan gimnazista gyerek, vagy a meglett férfi, ezt sohase fogja elfelejteni. S milyen sajnálatra méltó az, a kihelt az egész életét a nélkül

hogy csak egy ilyen önként adott, lázas szerelmi vágytól perzselő ajkak csókjában lett volna része. Pedig sokan lehetnek olyanok, a kik mindig csak csókolnak, de őket sohasem csókolják!

Édes első kapott csók! A szerelemnek te vagy egyedüli hirdetője, te vagy a szerelem hitvallásában az áldás, a malaszt! Légy aldva mindörökkön.

A harmadik szigorlatra készültem akkoriban. Azonban nagyon rossz helyen találtam kivenni hónapos szobát. Egy nyugalmazott őrnagynénál, a kinek nagyon szép leánya volt. Friss, bájos, üde gyermek, tele a fiatalág és érintetlenség varázslatos költésével s tele a tiszta, nemes szerelmi érzések fehér hangulatával. Másnap vagy harmadnap, alig néhány szónyi beszélgetés után fülig beleszerettem. Az első hét végén már bizalmas jó barátságban voltunk.

Két fiatal lélek, két szomszédaszobában nem sokáig maradhat bizalmatlankodó idegességben.

És én szomorúan kezdtem tapasztalni, hogy szép elhatározásaim a tanulást illetőleg hogy dőlnek dugába. A Perrendtartásnak már a felét át kellett volna vennem, ha megtanultam volna a napról-napra kijelölt részeket! De biz csak az első bizonyítási eszközig jutottam el, az esküig s ott sem a bíró ági esküig, hanem csak addig, hogy a kis Vilmácskának esküdöztem örök szerelmét.

De ő legalább eleinte ugy látszott, mint a nem sokat adott volna az én esküvéseimre

Kedves jó pajtás volt, a ki szivesen elbolondozott, elfecsegett velem. Ennyi, semmi több — Jól esett neki, hogy mindig mellette volt, hiszen szegényke alig mozdult ki otthonról és az édes anyja, a vén német asszony legfeljebb zsémbelt vele, ha hozzászólt. Az én ottlétem valóságos oázis volt az ő sivatag életében.

En előttem a szobaurak, valami vén újságíró, éjjeli bagoly volt, ki mindig éjjel járt baza, déutánig aludt s akkor sielve felöltözött és elindult hazulról ebédelni. Aztán megint nem láttak másnap reggelig. Ezzel sem nagyon lehetett diskurálni. Azért becsült meg engem Vilmácska annyira, mert én legalább szórakoztattam.

Csak hogy én pedig a száraz szórakoztatást már kezdtem unni, abban a mértékben, amely mértékben jobban és jobban kezdtem beleszeretni.

Ő azonban hallani sem akart erről a témáról!

— Beszéljen — mondta — akármiről, csak erről nem. — Mert a mennyire szeretek magával így együtt lenni, elbeszélgetni, elbolondozni, annyira meg tudnám magát utálni, ha a szerelmi ömlengéseivel nem hagyta fel, Ne utáltassa meg magát, az Istenre kérem:

— Nem is fog szeretni soha?

— Nem felelte határozottan. — Sem magát, sem mást, soha. Nekünk, szegény leányoknak nem való a szerelem. Mert csak veszedelmet hoz reánk. Magunk jobban megé-

lamenti elvet; mely a parlamentarizmus veszítét hirdeti? Akarod-e önmagadat megölni, akarsz-e — erkölcsi halottá lenni, — ezt kérde az uralkodó párt. — Tőled kérde, kit eddig meg nem hallgatott s kivel szemben most a magyar nemzet legelső bajnoka gyanánt tünteti fel magát.

Hiszsz-e neki? Bizol-e benne?

Te, ki mentet veszthetsz ő általok, feláldozod-e mindenedet azokért, a kik csak a saját egyéni existenciájukat ismerik el czélnak s ezért hoznak mozgásba minden eszközt.

Biznak birkatürelmedben, mely megengedte évtizedekig az önzés és ámtas uralmát, mely ellen nem küzdeni egyenlő volt a hazaárulással való megalkuvással; még most sem küzdeni annyit tesz, mint hagyni elbuktatni magadat.

De ébredj már fel!

Az önzés, a bitor hatalom aljas kihasználása végnapjait járja, ha te is úgy akarsz, mint önzetlen ellenzéki képviselőid akarják.

Ugy hiszük, hogy fel is ébredt az erőszakkal elnyomott önértzet s jogait megvédeni a végeletekig el van szánva, mint dicő őseink, a k.k. a szent szabadságért ontották vérüket. Amikor csak akarja birtokában lehet annak, s nem fogja ismét a szolgaság jármába hajtani nyakát és nem hagyja, hogy megfoszszák annak biztosítéka — alkotmányától.

Nem! Sőt ha száz halált kell is halnunk, utolsó lehelletünkig küzdeni fogunk azért az igazságért, melyhez törvényes jogunk van, a melyet ez a hazug, ámtító, önző kormány akar a nemzetől elkönfiskalni.

Vigyázz magyar!

lünk, mintha egy szegény emberhez megyünk férjhez, más pedig ránk se néz tisztességes szándékkal, Legfeljebb a vágy kergeti az urakat utánunk, ha csinosak vagyunk, de nem az igazi becsületes szerelem.

Nagyon okosan beszélt a kis fruska. S ez okos beszéd, mondhatom, kiábrándítólag hatott rám. Számító hölgyecske, gondoltam magamban, ki gimplit szeretne fogni bennem Csak hogy bennem nem fog ám!

Nekifeküdtem a tanulásnak. Egész nap hozzá se szóltam. Jó reggelt kisasszony! Jó estét kisasszony! Ennyi volt egész beszélgetésünk.

Persze, hogy az egész tanulás inkább csak szimulálás volt. Mert a sorok közül folyton rám mosolygott az ő édes, szép arczocskája s a fekete betűk helyett piros ajkai közül elővilámló fehér fogait láttam folyton, melyek olyanok voltak, mintha hó esett volna a verpiros cseresznyére.

Hanem azért egy napig csak kiáltam a torturát. Másnap mikor ebéd után hazajöttem hogy folytassam a tegnapi önkínzást, egyszerre csak bekopogtat az ajtómon Vilmácska és kér hogy menjek át hozzájuk.

Átmegeggek azzal a szent elhatározással, hogy hideg leszek és könyörtelen. A mama künn volt a konyhában. Vilmácska ott ült a varróasztala mellett.

— Haragszik reám? — kérdezte.

— Nem. Csak fájt amit mondott. Én meg tudnék halni magáért s maga utal mert szeretem.

Felkelt az asztal mellől és felém jött.

— Jobb, ha mi nem látjuk egymást többet, — mondta s mintha köny ragyogott volna a szemében.

És pár perc múlva zokogva jött be a szobámba, és a vállamra borulva, félig lecsu-

Ne ülj fel a kormány hazug proklamációjának, hanem őrizd meg minden erőddel alkotmányodat.

Bánffy kerülete.

Szilágy-Somlyó, decz. 26.

Hogy züllik el a politikai erkölcs — ennek egyik példatlan és arczpirító bizonyítéka az is, a mi Szilágy-Somlyón a mai napon végbement.

Ez az a szerencsétlen választókerület, melynek büszkeségén tán soha be nem győzhető és örökké sajtó s-bet ütött ez a 6—7 év, mióta abban a szegyeteljes kényszerhelyzetben nyög, hogy báró Bánffy Dezső magyarországnak ma még miniszterelnöke s a magyar alkotmány orgyilkosa, képviseli ezt a kerületet.

Ez a kerület pedig az önzetlen igaz hazaszeretnek s az ezt kifejező politikai függetlenségi elveknek a meleg tűzhelye. Mint — fájdalom, mindenütt a hazában — úgy itt is van néhány gyászmagyarká néhány politikai színvakságban szenvedő mameluk, kik a karácsoni szent ünnepet elég tapintatlanok voltak avval meggyalázni, hogy a magyar alkotmány meggyilkolójának politikai érdemei jutalmául köszönetet szavaztassanak a kerület szolgálkú gyászalakjaival.

Tudósítók a Szilágy-Somlyói politikai botrányról a következőket írja:

A Szilágy-Somlyói választókerület szabad- elvű polgársága Szilágy-Somlyón karácsony másodnapján Lukácsffy Ödön partelnök összehívására nagy számban jelent meg a partelnök házában tartott délutáni értekezleten. Az értekezleten a polgárság minden rétege képviselve volt. Lukácsffy Ödön partelnök, B a r t h a Iván (tiz próbás mameluk) ügyvéd, Gencsi

kott szemmel, pihegő ajakkal adta az első csókot, míg halkan suttozta;

— Szeretek, szeretlek!

A szigorlaton egyhangulag elbukttak ugyan, s ez az első adott csókot az első a sok kapott csók után sohasem fogom elfelejteni.

— A legkedvesebb csók — kezdte a másik — az első csók, melyet raboltunk. Ez az igazi csók, mely nem önként kínálkozik, mint az élénk hullott gyümölcs. Ennek van értéke, mert a megszerzéséhez bátorság kell, mert harcolni kell érte s mert az ilyen csók igazi szerelmi diadaljelvény.

Az én első rabolt csókom története nem is olyan nagyon régi történet. Most hiába tartjuk magunkat mi férfiak, már 20 éves kölyök korunkban vakmerő nőhódítóknak, az igazit megvallva, ugy 28—30 évig, bizony többnyire meglehetősen gyávák vagyunk mi ott, a hol nem találunk könnyű megadásra.

Csak ugy a harmincz felé jön meg a feltétlen bátorságunk, bármilyen nehéz ütközet megvívására. Addig mindig a nő részéről várjuk a kezdést, csak az ő biztatásában bízva merjük megkezdeni a harcot. Sőt addig sokszor még a megadás jeleit is félreösmérjük és ostobául folytatjuk a harcot, holott a fehér lobogó már felénk lobog.

A biztos lefegyverzés és a támadás bátorsága nem a gyenge ifjak szerelmi harcainak a sajátága.

Elég az adalom hirdetője nemrégiben csatlant el. Ezelőtt 4 vagy 5 esztendővel. De most is ugy emlékszem rá, mintha tegnap történt volna.

S az emlékezetes gyönyörűségtől csak ugy forr a vérem még most is, ha rá-gondolok.

Sándor polgármester. Zobel Lipót kir tanácsos takarékpénztári igazgató s még többen lelkes beszédekben, sűrű tetszés nyilatkozatok között ismertették a szabadelvű pártnak a kormányelnöknek és a kormány tagjainak a mai nehéz politikai viszonyok között is megőrzött higgadt férfias magatartását, melylyel Magyarország parlamenti komolyságát az ellenzék folytonos támadásaiiva szemben megvédelmezik. Az értekezleten felolvastatt az a két felirat, melyet ez alkalomból kifolyólag a választó kerület szabadelvű partja báró B a n f f y Dezső kormányelnökhöz és báró Podmaniczky Frigyeshez, az orsz. szabadelvűpart elnökéhez intézett, élesen elítélve a személyeskedést és az obstrukciót, melyet az ellenzék folytat a kormányjes a többség ellen s a mely miatt lehetetlen a komoly tanácskozás. A feirat ugy a kormányelnöknek, mint a szabadelvű pártnak teljes bizalmat, ragaszkodást és tiszteletet fejez ki, Bánffy Dezső bárót, mint a kormány képviselőjét kitartásra buzdítja és működéséhez sikert kíván.

BELFÖLD.

A Tisza lex ellen. H.-Böszörményben karácsony másodnapján S z i n a y Gyula a város országgyűlési képviselője beszámoló beszédet tartott, a mely alkalommal a függetlenségi párt a következő határozatot hozta:

Hajdu-Böszörmény város önálló országgyűlési képviselő választó kerület függetlenségi polgársága, a tegnapi napon tar ott óriás népességű értekezletből, — a B a n f f y T i s z a f é l e k o r m á n y z a t eljes elítélése mellett, lelkesedéssel üdvözlí Hazánk ezer éves alkotmányának és a közszabadságnak odaadó kitartó védelméért, az országosan fölbujránzott politikai erkölcsletelenség s az ennek melegágyául szolgáló romlott kormányzati rendszer gyökeres kiirtására folytatott, nemes küzdelmében az országgyűlési füg-

Asszony volt! Elvált asszony, aki két éves, mesésen rossz hazasság után elvált a férjétől. S azóta mintha csak boszut esküdtött volna az egész férfinem ellen.

Csabitóan szép teremtés volt. Szép, okos, kaczer és szellemes. A hódítás egész fegyverára rendelkezésére állt. S ő használta is fegyvereit, A ki közelébe jutott, az menthetetlenül elveszett. Alázatos, nyomorult rab-szolgája lett, a nélkül, hogy szerelmének csak morzsáját is kapta volna.

Lelketlen, hideg hódító volt, kinek csak az volt a célja, hogy magába bolondítson mindenkit s azután kikaczagjon mindenkit.

En is halalosán beleszerettem, Éjjelnappal csak ő volt az eszemben, jóformán gondolkozni sem tudtam másról, csak ő róla, az ő szépségeről és a vágy, hogy birhassam őt, néha már szinte örületes vadsággal kergetett hozzá.

És ő hideg nyugalommal nézte kinos vergődésemet. Kivaló kegyképpen néha megengedte, hogy a kezét megcsókoljam. S én mint valami megszelídített fenevad, tiszteletteljes áhitattal csókoltam kis fehér kezét. Mindaddig a perczig, a mig nem tudtam, hogy szeret engem és csak bosszuvágya meg büszkesége készíteti őt arra, hogy kinozzon.

Valami párbajom volt miatta. Ellenfelem a legveszedelmesebb vivók közül való volt és mindenki biztosra vette, hogy én kapok ki. A szerencse azonban nekem kedvezett és ő kapott egy hatalmas vágást. Mikor a párbaj után először találkoztunk, az öröm el nem palástolható jelével fogadott. De ez csak pillanatig tartott, hamarosan az lett, a ki volt és azután, mintha csak megsajnálta volna tőlem az iménti kis örömet, rám se nézett, a többiekkel beszélt.

En megvártam, mig mind elmennek.

getlenségi pártot, törhetlen ragaszkodását, birodalmát nyilvánítja a párt, annak nagy nevű lelkes vezére K o s s u t h Ferencs a város országgyűlési képviselője S z i n a y Gyula iránt, a kit főlkér jelen nyilatkozata a párt elnökségével közlésére. Kelt H.-Böszörmény 1898 decz. 26.

A miniszterelnök lovagias ügye . .

Olyan talmi az ügye is, mint milyen ő maga. Horánczy Nándor ugyanis a múlt pentek; orsz. gyűlésen bemutatta a miniszterelnök igazi photographiáját, letépvén annak több rendbeli bönös politikai üzelméről a leplet. Erre báró Bánffy dűrbe jött — könnyen érthető dolog, hogy a kinek nincs igaza, az szokott előzőr megharagudnia . . .

Bánffy ur tehát egy sértő levelet intézett Horánczy képviselőhöz, a mire ez őt azonnal provokált. De hát mire való lenne a Bánffy Dezső százipróba rafinériája, ha nem arra, hogy egérutat fedozzen fel és megpatanjon mihelyt a bőre úgy kívánja. Ezuttal is az lett a vége a miniszterelnök nagyképi érzékenykedésének! hogy holmi hamis szójáték vesszőparipáján kimenekült a lovagias elégtéadás kelepczéjéből. És rendbe minden . . . ! — Kitűnően sikerült a karácsonyi reklám, így legalább az ünnepek alatt is ő vele foglalkoztak . . . a dicső miniszterelnökkel, a kit ma a kormánypárt a leglovagiasabb gentlemannak hirdet!!

S-egény hazám! meddig pirulsz még e miatt a haszontalan ember miatt?!

Bem emléktábla leleplezése Kolozsvárott. Karácsony első napján történt meg az az emléktábla leleplezése, melyet Bem tábornok Kolozsvárra történt diadalmos bevonulása emlékeire a Bem egykori szállására a városházával átellenben levő gr. Teleki Domokos házára állított a kolozsvári országos történelmi ereklye muzeum egyesület. Az ünnepélyen jelen volt Beldi Ákos gróf főispán, Szvacsina Géza polgármester, Vagh Bertalan 48-49-es ezredes, Horváth Ignác Mátyás huszár alezredes, Szigeti Miklós 48-as őrnagy a vörös sapkás zászlóaljnal Hatala Péter 48-as tüzér egyetemi tanár Budapestről, a kolozsvári és kolozsmegyei honvéd egyesület 48-as zászló alatt és több ezerre menő néptömeg.

- Maga nem megy? kérdezte.
- Nem, feleltem én.
- Mire vár?
- Egy ószinte szóra. Szeret?

Ő arcomba kaczagott és úgy kiáltott fel:

— Megbolondult! Én magát szeretném? Talán jutalmul azért a komédiaért?

Vérig sértett, hogy ő komédiának nevezte azt, mikor én az ő becsületéért kockára tettem az életemet és nem tudtam magamnak többé parancsolni. — Vadul megragadtam a karját, magamhoz szorítottam s úgy mondtam neki:

— Jól van: Hát jutalom kell! — Egy csók! És azt elveszem, ha meg kell is érte halnom!

S csodák csodája, a helyett, hogy ellökött volna magától, engedte, hogy szomjas ajkam rátapadjon ajkára s csókoljam lélegzetfűllasztó végtelenségig.

És mire kiszabadult a karomból, ő let a megszéledített tigris. — Hízkelkedve simult hozzám!

— Szeretlek, mert férfi vagy, bátor erős . . .

— A legkedvesebb csók — szól a harmadik — az a csók, a melyet még nem kaptam vagy nem adtam még valaki. Lehet ez az első, vagy az utolsó csók; de mindig az, melyre még csak vágyakozunk. Mert higgyék el, minden régi csók emléket elfelejteti az az új, a melyre vágyakozunk.

Beszéde élénk czafolat volt a másik két ur beszédének, de azért nem mertek vele vitába bocsátkozni, mind a ketten bizonyára az emlékezetes csók dicsőítése mellett szilaj vágyggyal gondolva azokra az ajkakra melyeket még nem csókolnak.

Szabó Sámuel honvédegyeleti elnök Bem egykori lakása erkélyéről üdvözölte a közönséget s általános érdeklődés között magyarázta Bem apó erdélyi szereplését. Azután Deaky Albert a muzeum elnöke ajánlotta a város gondjaira a tablát, a melyről midőn leleplelt a lepel az éljenzés vihara tört ki. Kolozsvár város nevében Esterházy László dr. főjegyző érczes hangon előadott igen szép beszédben köszönte meg az ereklye-muzeumnak a nagy napok kegyeletes emlékenek megőrkítése érdekében kifejtett lankadatlan buzgalmanak ez újabb jelet és ünnepélyesen felkérte a náz örököseit, hogy őrizzék meg az emléktablát akképpen, miképpen megőrizték mi mindig s mindnyájan annak dicső emléké, akinek tiszteletére az felállított. Dörgő éjenzés kísérte a főjegyző szavait, melyek után a Teleki család egyik jelenlevő képviselője győmrői Teleki László gróf erre ünnepélyes ígeretet tén. Ezután Csoma Zsigmond egyetemi hallgató szavalt a Petőfinek «Négy nap dörgött az ágyu . . .» című versét. Az impozáns ünnepélyt Rajcsányi Gyula egyetemi hallgató lelkesítő szonoklata zárta be. Az ünnepélyt a vidéki honvédegyletek, valamint Bem katonái közül a még élők igen sokan üdvözölték. — Kolozsvár város országgyűlési képviselője is levében emlékeztet meg a nagy napról. —

A közönségre roppant hatással volt a képviselőház korelőkének, Madarász József 48-as orsz. gyűlési képviselőnek levele, melyet az országos történelmi ereklye muzeum elnökéhez: Deaky Alberthez intézett és a mely így szól:

Budapest, 1898 d.-cz. 23 este 5 óra.

Tisztelt elnök ur! Tisztelt barátom Korom, a téli időszak, visszatartanak a hazafias ünnepen való részvehetőségétől.

Pedig lelkem vágya lett volna az, Bem ugyanis 1848-ban, midőn Budapestre jött, László bátyámmal, a honvédelmi bizottmány tagjával, ki ebéd után rendesen vendégem volt a fekete kávé szürcsölésénél úgy egy kis óráig, míg fiveremnek sikerült őt kinevezetni, ami nem ment könnyen, mert sokan ellenei voltak.

Petőfi Sándor is barátom lévén, értesítettem őt a felől s néha akkor, ő is megjelenven, nálam ismerkedett meg Bémmel, a ki honvédelmünk kimagasló hőse lett.

Isten áldja meg Önöket hű megemlékezésükért. Ápolják Önök utódai is unokákról unokákra ez emléken a szabadság szent lángját, mert a magyar nemzet természetfele jelleme a haladás és szabadság szeretete.

Isten áldja Önöket! —

Hű bátyjuk és honfitársuk.

Madarász József s. k.

1848-49-iki képviselő.

E levélben történelmi értékkel bíró adat az, hogy P e t ő f i B e m m e l h o l i s m e r k e d e t t m e g.

Az ünnepély 2-dik részét karácsony másod napján a kolozsvári Vigadóban tartották. Énekeltek a kolozsvári dalkör, zenélt Balog Jancsi zenekara, majd Deaky Albert tartva az elnöki megnyitót, Horváth Ignác ezredes viaszapillanást vetett a nagy időkre, Hegyesi Márton pedig emlékbeszédet mondott Bem tábornokról. — Végül Kovács Gyula szavalt a után ismét dal és zene hangzott fel s ezzel a 2-dik napi ünnepély véget ért. Este az Angol királynő szállodában társas vacsora volt, melyen megvendégelték a szegényebb sorú 48-as honvédeket is.

Drágasági pótlék.

Irta: Gonydy Károly.

Drágaság és drágaság! Általán az a mindennapi panasz.

Pedig nem áll. A drágaságot nem is a pénzhány, de a pénz értéktelensége szüli.

Hogy is volna értéke, midőn az állam maga fitymálja. Fillér! mi az a fillér? nem is érdemes azt vezetni; mindjárt a két filléresen kezd. A koronaérték egyáltalán éppen csak adakozásoknál szerepel, mert hába 100 korona csak nem 50 fr: . . . de annál kevesebb, mert 26% az ércvesztés.

Mikor az egész ökör egy egész forint sem volt, bizony a csizma sem haladta meg a két garast. Akkor az egy millió adóval is annyit végeztünk, mint most az 500 millióval, mert még a devalvált pénzek is volt több értéke. Redukáljuk az összes portékák és anyagai árat kerülve, egyuttal a felesleg kiadásokat és a pénzürték oly mértékben emelkedni fog.

A hogy az iszap a folyó fenekén lassan felgyül és a partjait folyton emelni kell, hogy az árviz ellen biztosítsuk magunkat: úgy a társadalomban is, nemhogy a bevételt dívat és ferde szokásai aljától megtisztulánk: egyre csak röggel tetézzük és haute creme-mel bevonjuk a megelhetés süppedékes talaját.

A dívat neki rontott a népviseletnek és mi minden evben és szakában másképp öltözködünk. De tulajdonképp csak sorban járjuk, majmoljuk a más nemzetek ruházati típusait. Ma a spanyol, holnap a svájci, holnapután a tiroli van a soron: az eszkimótól a beduinig vándorol a dívatbáb.

És midőn már a régi századokat is végigsleppeljük kezdjük az eszményitést az öltözetben úgy a butorzatban: folyamodunk a Flóra és fannak birodalmához. Kalap helyett feszket vagy virágcokrot illesztünk a fejünk tetejére. Mi az a fantasie kalap az a ztalon hever, senki sem mondaná róla, hogy fejtvedő vagy foktő; meg jó, hogy ez az ajour a nadrágra át nem ragadt. Vadak prémjével körítjük arcunkat, mellünket, hogy annál simábbnak tűnjék fel bőrünk.

— Egy köpenyt 3 évig hordani! Ugyan ki hallott olyant? . . . az csak olyan nagyanyám-beszéd. Lelkem! 12 éves asszony vagyok és most csak a harmadik garnitúrát vette a férjem.

Az első butorunk oly fád gót stilben volt, avval a magas székámlával és daszkli labakkal, aztan jött a nehézkes alt-deutsch, a mi nem emeletre való, most hála az égnek! a barokkban gyönyörködhetem . . . ah! azok az azabeszkek mint a füst gomolyag egy egymásba karikázunk, azok a ompított sarkok, a gyöngyató szék fényt vetnek szét, igazi oltár stílus, csak az angyalok hiányzanak a trümö tetejéről.

Ilyen boldogságban uszik a nagyságos asszony, ki saját palotájában lakik, de nem a szegény napdíjas felesége, ki egy szobában főz, mos és vasal, és a szé gózt inkább magába szivja semhogy a szobát kihűtse.

Ha lesz is egy picziny karácsonyfa, mit a legszegényebb sem tagad meg gyermekeiktől, az majd csak meg áll a lefordított kis teknő alján, midőn az is szárazon pihen az ünnepek alatt!

Jo a polgármester és a nemes város, hogy egyszerre 10 frtot adott karácsonyra! Hát rég is nem volt oly jó egybehangzó szavazatra.

A közgyűlés jó szívből tette; legyen is áldva érette. Egyedül a gondolkodás és érdeketben nyilvánulhat az igazi nemesség.

A napdíjas extstentiaja a naphoz van kötve, de azért hány szolgál évekig az egy napi munkában; rendes kenyérkeresetét vált a napi munka! — De hát van olyan munkás a világon ki valójában több napot szolgál egy 24 óra alatt? — Napdíjasok vagyunk mindnyájan Isten kegyelméből, még ha kartyazunk is, vagy pusztá névalairással töltjük a napot, meg szűz dohanynyal a pipát.

A decretált napdíjas vagy méltóságos elnök ur! ki csak havi gyűlésre jár, az könnyebben él, mert a jó havi gázi mellett ingyen lakik és ha kell építenek neki palotát mint most Budán a miniszterelnöknek, és régenten a főispának Debreczenben, de még a legjobb koesi ut a vármegyé háztól a város-házig vezet, nem hiaba a főispánunk mindenkit megelőz a hódolatban.

Az elnök rendesen elnyögi a magát és a többi csak nyög utána; az elnök a testületi inga óra rugója; az idő kormányzója. — Hát a szorgos napdíjasra nem ferne allandó drágasági és korpótlék, pláne ha ő hajlja egy forma gőzerővel az allami és közigazgatás irógépeit; és a családra, kitől új erőket várnak? . . . Satnyul a szittya nemzet . . . hát

ki az oka? — Valjon nekik is szól, mit a Város most sok bajai közepette fennhirdet?

1. Tiszta száraz legyen a lakása. — No akkor egy sem lakják földszint, hanem emeleten pl. az új vörös város bérházában, Csupa jó lesz őket oda költöztetni, mert a Német-konyha láta is ér valamit. Sanyaró Vendel most irt Vecsey tanácsnoknak egy piczi emeleti szobáért a konyha felett.

2. Az ablakot még télen is nyissák, ha nyitható.

Hol arra a fakompetencia? A nemes város mikor szünteti be azt a nevetséges jutalom játékot: három forintot elengedni az ő fából a házbirtokosoknak!... nem hogy annak adná, ki lakbért nem kap.

3. Hideg víz z e l v a l ó (!) mosakodáshoz szokják.

Hát abban van módja kivált télen midőn a korsóba belefagy a víz; könnyen ellent áll a szervezete még a fütellen szoba légkörének is.

Méltózatnak elfogadni? El méltóságos ur, hát elég olcsó tanácsok ezek eddigé, csak gyomrunkat is lehetne a Prsnitz komával elbolondítani, de hát...

4. Jó bort és roston sültet élvezzünk.

Ha most a műbort is elkobozzák honnan vegyünk bort? Hiszen itt helyben is minden nap frissen csinálják, miért volna az értelmetlen? Aztán ugyan mire való az a személyesvesztő hajszá? hiszen ez a legnagyobb jövedéki kihágás főkapitány ur! Nem tréfa minden hektoliter viznél 6 frtot vérszítanie az államnak. Engel ügye már rendben van és mi is lassan rendben leszünk, csak lassan a testtel és gyorsan a l o p ó v a l.

Ha a statisztika egy itterig ki tudja mutatni az ország összes bortermetését, ugyan jól tudhattak, hogy a fél országban sem terem annyi bor, mint Pecsett az Engel pinczéjében termett.

Hej financia! még egyet, Hát mit kuni-rozzák a város lakosságát a bormerő itelő székével? Vesse ki minden városra a boradóját a lermése után minden tekintet nélkül és csak a z i d e g e n b o r t vámoztassa meg. Ez volna az igazságos és egyenes útja. De hát méltóztatik elfogadni az utolsó pontot is, a jó bort és sültet? Igen egyhangulag de nem a papíron, hanem a terített asztalon.

Még a szegény napidijasra is ráfogják, hogy mellékjövédelmé van, ha estig a hivatalban van. Hát ráférne a szegény hivatalnokra, de ha egyszer nem szabad két urnak szolgálni. Este meg írni nem szabad... az ujságba, mert majd nem jót írna a princípálisról.

Hja! a princípálisnak ezer a hivatala. A választók összeírásánál is menyi időt pocsekol, hát ha még neki dül a sok jövedelmző gyűlésnek?!

Bizony nem is lehet a politikát akárcikire bizni; csak úgy entrenous lehet jól végezni. Ak már jelentősebb állásban volt, azt nem lehet az állam kötelekéből kibocsátani. A titk megörzésére nem elegendő, hogy csak pusztá kir. tanácsos címet fizessünk, hanem ha tehetetlenné vált a régi állásában a hivatalnok; át kell ültetni egy másik meg j ö v e d e l m e z ő b b állásba. Hát az államban, miben a napidijas nem osztozkodik, az a szép, hogy a korral, a puskaporról emelkedik a rang és vele a fizetés; a csillagok mindannyi X-ek.

Igy van az rendén is. De hogy az elhagyott állásokat is életfogytiglan az állam tovább fizeti az merő abszurdum. Mily rettetes hogy p. Bánffy baró nem elégszik meg a 20.000 frt minisztere'női fizetéssel és 12.000 frt személyi pótlékkal, de ezeken kívül mint a v o l t belügyminiszteri állás után továbbra is 12.000 frt nyugdíjat és még a 2400 frt. képviselői napidiját is felszedi hűségesen. Továbbá ha ingyen palotában nem lakna, kapna még 2000 frt lakbérilletményt és ha jól sejttem, huzza a főispáni fizetését is, ha már Cseh Ervin a miniszteri állásában is huzza a főispáni nyugdíjat.

* Szegény lapidijas vigasztalódjál. Te maradsz a rozoga alkotmányunk támasztott lé-

alsó foka!... Szerencsétlen ország ez a miénk... itt csak a m é s z á r o s o k boldogulnak, mert drágán mérik a m a r h a hust.

H I R E K.

A széngáz áldozatai.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, decz. 27.

Karácsony szent ünnepnapján szörnyű eset történt városunkban. Egy család lett a gyilkos széngáz áldozatává. Mig mások vígan, boldogan ünnepeltek, addig a halál hideg keze kéréhetlenül végezte borzalmas munkáját. A szerencsétlen család közül egy 16 napos, ártatlan, tiszta lelkű, angyal arcú csecsemőnek lelke már felszállt az égbe, megtért egy jobb házába, hol nem várakozik reányomoruság, kin és szenvedés. A másik halott egy 38 év körüli férfi, kinek kilétét a rendőrség még nem tudta megállapítani. A családapa és neje, ki beteg ágyban feküdt, eszméletlen állapotban fekszenek a kórházban. Gondos kezek ápolják, — gondozzák és igyekeznek őket mély, dermesztő álmukból felébreszteni.

Hogy szándékosság, gondatlanság, avagy véletlen szerencsétlenség folytán állott be a mergezés, azt ezidő szerint megállapítani nem lehetett.

A tragikus esetről, mely városszerte nagy részvétet keltett, kiküldött tudósítónk a következőket jelenti:

Tegnap d. e. egy 11 óra tájban a III-ik kerületi kapitányságnál egy a futástól és izgatottságtól kimerült ember akadozva jelentette, hogy a Csillag utca 7 sz. alatti házban S z a b ó Ilyés napszám lakásán nagy szerencsétlenség történetett, mert a szomszédok már két napja a családhoz tartozók közül senkit sem láttak s midőn ezen gyanutól indítatva az egyik szomszédnő benyitotta a szoba ajtaját, a kitóduló bűzös levegő hátrálni kényszerítette.

A hatóság részéről dr. B o l d i z s á r Kálmán rendőrkapitány és dr. V a r g a Emil ker. orvos azonnal a helyszínre siettek. A lakásba ők sem tudtak rögtön bemenni, hanem ki kellett nyitni az ajtót s csak egy pár perc múlva, amidőn a gyilkos gáz elszállt, mehettek be a lakásba. Bent iszonyu látvány tárult szemük el. A hátsó lakosztályban, a konyháról nyíló szobában az ablak melletti ágyban halva találtak egy állítólag V e r e s nevű 30—35 év körüli munkást. A már teljesen kihült hulla szájából higan folyó élénk piros színű vér patakzott. A halál körülbelül 36—48 órával előbb bekövetkezhetett.

A szoba sarkában egy 16 napos csecsemő hullája feküdt, már teljesen felismerhetetlen állapotban.

Egy másik ágyban feküdt S z a b ó Ilyésné Simon Julianna betegágyas asszony még életben, de teljesen eszméletlen állapotban akin a széngázmergezés tünetei minden tekintetben megállapítható volt. Az ágy végén egy falán ül S z a b ó Ilyés 28 éves napszám szintén széngáz mérgezés tünetei közt teljesen eszméletlenül.

A hatóság azonnal megkezdte a vizsgálatot. Kihallgatták a házbeliakat is, kik lényegtelen vallomást tettek. Majd a szobát vették szigorú vizsgálat alá s meg is találták a bekövetkezett szerencsétlenség okát. — A

volt huzva és el volt fordítva, a kémény nyílása pedig egy csomó ronggyal volt eldugaszolva.

A kályhában kiegészített kőszén és hamut találtak. Így azután bizonyos az a föltevés, hogy a kályhában tűz volt rakva s az ezáltal keletkezett gáz nem távozhatott a csövön keresztül, hanem a szobába terjedt szét s végezte gyilkos munkáját.

Vagy tudatlanságból történt a szerencsétlenség t. i. azt akarták, hogy a meleg ne távozzék el gyorsan s azért eldugaszolták a csövet vagy közös megegyezésből öngyilkossággal akartak megválni az élet gondjaitól. A rendőrség, mely erélyes nyomozást indított, lesz hivatva ezen szomorú eset előzményeit teljesen megvilágítani.

A két hullát a halottas házba, a két széngáz mérgezésben súlyosan megbetegedettet a kórházba szállították.

A lakást zár alá vették.

Olvasó közönségünkhöz

Lapunk mindazon pártolói — olvasói — barátai a kik a jövő 1899 évre lapunkra előfizetni kívánnak, — felkérjük, hogy ez iránti szándékukat egy levelezőlap útján, vagy szóval a kiadó hivatal tudomására juttatni sziveskedjenek, — amennyiben ahhoz igényt akarnak formálni, hogy részükre a »Debreczen»-t ebből az egész hónapban tiszteletből ingyen megküldjük. A »Debreczen» szerkesztőségé.

* Felolvasás az ipartestület érdekében. Tegnap délelőtt nagyszámu iparosokból álló közönség gyűlt egybe a megyeháza nagy termében, hogy meghallgassa dr. Boldizsár Kálmán rendőrkapitányt az ipartestület érdekében tartandó felolvasását. A felolvasás tulajdonképpen szabad előadás volt, mely meggyőző érvekkel mutatta ki a régi rendszer tarthatatlanságát s frappans végeztével a közönséggel megmutatta ki az ipartestületnek az egyes iparosokra nézve áldásos hivatását. A másfél ór íg tartó előadás folytonosan lekövetve tartotta a figyelmet s nagy hasznára vált ugy az alakulásban levő ipartestületnek, mint az iparosoknak. Az előadás végeztével Serly Ede. az iparoskör elnöke az oszes iparosok nevében köszönetét nyilvánította előadónak. Vajha többen követnék példáját dr. Boldizsár Kálmánnak s ily érdekes és alapos tanulságra való felolvasásokkal igyekeznének iparosainkkal a rohanó század útjait megkedveltetni.

* Az evang. iskola karácsonfája. Lélekemelő ünnepélye volt péntek d. u. 3 órakor az ev. elemi iskolának az evangélikusoknak Miklós utcai templomában. Az oltár közelében két hatalmas karácsonfa, a filléregylet adománya állott, ragyogó fényben, tele rakva mindenféle ajándékkal.

A kistemplom teljesen megtelt érdeklődő közönséggel s meghatóttan hallgatta a gyermekeknek két hangban előadott, szívből jövő énekét: »Karácsonyfa, karácsonyfa, mi zöldék leveleid». Utána következett Materny Lajos főesperesnek a gyermekekhez szóló karácsoni beszéde a: imája. Ennek végeztével a gyermekek egy karácsonyi éneket énekeltek. Ennek után az ajándékokat kiosztották a gyermekek között. Mindenik egy-egy csomagot kapott, telve édességgel, azonkívül játékot vagy egyéb hasznos dolgot. Igazi öröm sugárzott a gyermekek szeméből, midőn a különféle ajándékokat átvették különösen midőn a legszegényebb leányok gyönyörűen öltöztetett bébékot kaptak. Ez a leírhatatlan öröm volt jutalma annak az önzetlen szeretetnek, mely a filléregylet adományában megnyilatkozott.

A buzgó elnökséget, Géresi Kálmáné és Ormós Gáborné urnókat illeti mindazért a elismerés, mert nemcsak az áldozatkészségben kijártak elől, hanem napok óta fáradsz-

buzgósággal munkálkodtak, hogy a kicsinyek öröme tökéletes legyen.

Az ünnepély mával és áldással ért véget. **Akiknek kása kell.** Akármilyen csodálatosnak vágyis inkább hihetetlennek lássék is e fenti czim, mégis igaz s bizonyítja, hogy még nem halt ki az emberek szívéből a kása iránti forró vágyódás és szeretet. Szűcs Gyula kavémérési fe ügyelő Kis Mihály festő azok a különös természetű megáldott emberek, kiknek kására vásott a foguk s nem állhatván ellen a kísértésnek feltörték egy kásás üzletet, de mielőtt valamit elvihettek volna, elcsípték őket s átadták a III. ker. rendőrkapitányságnak, amely kigyógyítja majd őket szenvedélyükből.

Az eperjesi ev. ref. nők nagyon kevesen vannak, most számottevőleg mindössze nyolczan. De vallás és nemzeti érzelésben mindannyian hívek. Bárha Eperjesen a viszonyok nagy mértékben javultak s a magyar szó nem oly ritka már uccsán és társadalmi életében. Mégis nagyszükséget érzik, ez — ugyszólván — idegen légkörben élő nők — legtöbbször hivatalnokok nejei, hogy összetartsana egy maskózt nemzeti és vallásos erésők ápolására. Nem rideg elkülönzés ez, mert hiszen különösen az ág. ev. nők egyletében tevékeny részt vesznek, hanem a par excellence magyarság megőrzésének szükségérzetéből történik s ha a viszonyok fölösztönzik, hívják e tekintetben nyilatkozásra: nyílt arccal, bizonyos fennköltséggel bizonyítják: magyar ref. nő vagyok.

Szép példája ennek az, a mit a Karácsony első napjaira terveztek és cselekedtek. Minden ev. ref. egyháziól elszakasztva és távol saját szertartásuk és hitelük szerinti istentiszteletben vajmi ritkán vehetnek részt. Annál jobban esik nekik ha eljött egy ilyen ünnepi óra, amikor egyszersmind a kenyér és bor vetelében is részesülhetnek; a mikor a lelkész aztán várva vár és nagyon kedvesen fogadott, ünnepelt vendégük.

Igy most Karácsony első napján misszióköri lelkész jelenvén meg köztük: örömlük kifejezést adtak, kedves meglepetést szerezve a vándor lelkésznek egy szép papi díszruhával — a ref. lelkész hivatalos ruháival rabjával — paláttal lepték meg karácsony ajándékkal.

Persze, Eperjesen nincs aki e ruhadarabot szakértő izlés-el készíteni tudná. Itt, Debreczenben rendelték azt meg, meg pedig utánjárás nyomán kipuhatolva e szakban a legügyesebb és közelméremést nyert szabót: M a u k Józsefet, a ki a távolról jött megbízásnak valóban teljesen kielégítőleg meg is felelt.

Azt mondják, a vallás iránt az emberek közönyösökké lettek. Nem! idegenben érzik és különösen becsülik par excellence magyar vallásuk mivoltát ami kedves nőink s ahol, a mikor és amivel lehetséges, bebizonyítják azt: »Magyar nőnek — még a mellett reformátusnak születni — és e boldogító érzésben élni — szép és nagy gondolat.«

Uj népszínmű. Komjáthy János új népszínművet fogadott el, melyet Ujlaki Antal collegánk a D. E. főmu-katársa irt. Ujlaki darabjának a czime a „Nazarenusok” Uj alakokat, a nazarenusokat viszi a színpadra. A színház körében a Népszínműnek már előre is nagy sikert jósolnak ami tekintve Ujlaki szép tehetségét és írói képességét, mindenesetre valószínűnek látszik. A bemutató előadás a jövő hónapban fog megtörténni, mely alkalommal több fővárosi író is lejön, hogy jelen legyenek a premieren, mely elé mi is érthető érdeklődéssel nézünk.

Párisban tegnap kezdődött meg az esküdtszék előtt nagy közönség és különösen sok asszony jelenlétében a végtárgyalás Palmiérné ellen, ki szeptemberben meglötte Oloviert, a »Lanterne« szerkesztőjét. Palmiérné nagyon nyugodtan adta elő a történeteket és az elnök kérdésére azt válaszolta, hogy megakartá ölni Millerand-t, hogy megbosszulja a maga és gyermeke becsületét.

Bányászstrájk. Brüsszelben a charlerói-bányamunkások kongresszusa az ünnep 2 ík napján azt a határozatot hozta, amelyben

a bányamunkásokat segélyforrások előkészítése szőlítják fel, mert a béremelés megtagadása miatt általános sztrájkra van kilátás.

Kinevezés. A kereskedelemügyi miniszter dr. Forrai András fizeté-nélküli miniszteri segédfogalmazót, hajduvármegyei volt lb. szolgabíró-t a m. kir. központi statisztikai hivatalhoz ideiglenes minőségű miniszteri segéd fogalmazóvá nevezte ki.

Sajátságos karambol. Különös baleset történt tegnap délután a helyi vasut egyik személy vonatával. Amint a vonat a Kossuth utca felől jött örült vágatással neki rohant az álló vonatnak Dankó Mihály temetkezési inteztet tulajdonos ismert két deres lova, a melyek egy üres gyászkocsi elé voltak fogva. A megvadult lovakat a kocsi nem bírta megfektetni. A gyászkocsi rudja keresztül ütötte a személykocsi vaslemez oldalát olyan erővel, hogy a vonat má-fé méternyire kizökkent, a gyászkocsi ról pedig lepotyant a kocsis. Szerencsére üres volt a vasúti kocsi és így nagyobb baj nem történt. Csúpan a kiugrasztott személykocsi helyre enelésevel bajlódtak sokkal a kis vonat emberei.

Eljegyzés. Blumenfeld Mór, a Schönberger és Blumenfeld helybeli cég be tagja eljegyezte özv. Fülöp Ignaczné kedves leányát Lujza ki-asszonyt.

Metianu aradi görög-keleti püspök tegnap N.-Szébenbe érkezett. Ma van a metropolita konzisztórium első ülése a metropolita választás előkészítése tárgyában.

E heti végtárgyalások. 1898. decz. 28-án: Tóth Lajosné ellen. Lopás büntetéseért. Hoff Lajos ellen hamis tanúzásért. Asztalos Imre s társai ellen közokirat hamisításért. Brody Lajos ellen vallás elleni vétségért. Kis László ellen hamis tanúzásért. decz. 29-én: Veres Imréné ellen magánokirat hamisításért. Kozma János ellen magánokirat hamisításért. Forgács Sándor ellen sikasztás büntetése. Id. Hevesi Imre s társai ellen lopásért. Ugyanaznap ítélet hirdetések. 30-án: Pápai János ellen ragalmazás vétségért. Seres Benjámin ellen s. t. sértés vétségért. Sándor Mihály ellen gyújtogatás büntetéseért.

Katonatisztek Krimben. A Peter s burger Zeitung-nak jelentik Krimből, hogy a törökül és görögül beszélő orosz tiszteket felszólították, hogy a krétai közigazgatásban hivatalt vállaljanak.

Köszönetnyilvánítás. A debr. izr. elemi iskolába járó szegény gyermekeknek téli ruhával való ellátására következő nénes adományok folytak be: Lichtschein Samu 50 kor. Reichmann Armin, Lichtschein Menyhért 40—40 kor. Hartstein Kálmán 30 kor. Falk Lajos. Bechert Manó, Fisch Ignác, Hartstein Peter, Hartstein József, Rosinger Lajos, Erber Vilmos, Biederman J. 20—20 korona, Lichtblau Albert 16 kor. Geiger Simon Dr. Balkányi Miklós. Dr. Popper Mór, Weisz Lewy, Darvas Izidor, Keiner és Schwarcz, Hirschfeld Armin, Rosenthal Daniel, Drucker Mór, Hidvéger Mihály, Ernst Péter, Weisz Sándor, Fleischman Mór, Kohn Ad. és fia, Rosenfeld Sal. Kandel Fer. Weichinger Károly Steinberger Gyula, Ormody Lajos, Kacz Mihály, Stern József és testvére, Lustig Károly, Fürst Ödön, Lichtschein Mózes, Kellner David, id. Fried Emil, Nagy Jakab, Berger Jenő, Lőfkovits Arthur, Fischer Adolf, Berger Henriké, Glück Venczel, Ranunkel H. és fia, Fried Leo, Hochfelder Jakab, Schreiber Lajos, Hastein Lipót, Dr. Kemény Mór, Fischbeinn Ignác 10—10 kor. Weisz Mór (term.), Lukács Árm., Dr. Fejér Fer., Dr. Altman Béla, Goldblatt Jakab, Naach József, Szöllösi Fer., Fried Laj. Márkus Miksa, Dr. Balazs Bertalan, Goldstein Mór, Kellner Károly, Berger Mór, Jakabovics Aladár, dr. Freund Jenő 6—6 kor. Sorger J., dr. Glück Géza, dr. Szántó Samuel, Markovics Károly, Kacz Lajos, Mendelovics L., Kupfer J., Turai Farkas, Térei József, Tafler I., Wiener Ad., özv. Rosenberg, A-né, Jónás Mór, dr. Weisz József, Ungár Albert, dr. Holländer Dezső, Reich Herman, László Albert, Schwarcz (butork.), Preiser S., Ledig Dezső (Vertes), Rosenberg József, Róth I. (sóker), dr. Örvös L., Rott L., Weinberger Lajos, Liederma n M i h á l y, Lustig és

Halmágyi, Klein Jakab, Bernfeld Samu 4—4 kor., Pruzsinszky Károly 3 kor., Sonnenberg M., Falk K., Barát Lajos, Bekési Albeét, Mandel Rezső, Falk Imre és Tsa, Adler Simon, Deutsch Alb., Kálnai L., Peterfi B., Klein M., Csengeri F., Boros Testva, Erős Jak., Adler Ignác, Alter Sándor, Steier Gyula, Stark Ignác, Weisz Menyhért, Rosenfeld Mór, Guth A., Fisch Testvérek, Dr. Reichardt Manó, Bekés L., Szégyel Zs. Löw Zsig-né, ifj. Kohn Mór, Baum Miksa, ifj. Csengeri Ig., Zelenka S. Friedman Abraham, Rózsa Lajos 2—2 korona. Karczag Gyula Schlesing-r D., Revesz Zsigmond, Schwarcz Daniel, Sch., Deutsch Berta, Banyai és Schwarcz, Kohn H., Gyémánt S., ifj. Kovács Sándor 1-1 kor, Schwarcz József 40 fil. Fogadják a nemes adakozók a szegény fagós gyermekek nevében köszönetünke. A debreczeni izr. iskolaszék nevében: Dr. Popper Mór iskolaszéki elnök, Darvas Izidor iskolaszéki pénztáros.

Talált arany tő. A vasárnap esti színházi előadás után a színházban egy arany mellta találtatott. Izzót tulajdonosa atveheti a rendőrségnél.

Országos vásár Margittán. (Biharm.) Következő sorrendben fog megtartatni: 1899. január 4-én, 5-én baromvásár és 6-án kirakó-vásár.

A mária-czelli gyomorcsépek kipróbált, kitűnő, üdítő és erőbitő hatásuk miatt gyomor gyengeségnél, emésztési zavaroknál a nép minden rétegeben rendkívül kedvelésnek örvendenek. A mária-czelli gyomorcsépek egy bevált tény szerint a legjobb nyersanyagokból készülnek és minden gyógyszerárban kaphatók. Ajánjuk olvasóinknak megrendelésnél lapunk mai számában foglalt hirdetésben látható védjegyet figyelembe venni, amely által kitűnik, hogy tehet csakis valódi mária-czelli gyomorcsépeket vásárolni.

Uj találmány. Legjobb a Fay-féle rögtön finomító és szépítő arczkréme. Nem sziros Ártalmatlan! Higányt nem tartalmaz. Debreczenben kapható Dr. Rötschnek V. Emil és Tamásy-féle gyógyszerárban, valamint a készítőnél Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Távirat.

Horánszky—Bánffy párbaj.

Budapest, decz. 27. (A Debr. ered. táv.) Horánszky segédei ma provokálták br. Bánffy Dezső segédeit, ugyancsak Horánszky provokáltatta báró Fejerváry Géza honvédelmi minisztert.

Színház.

Ünnepi előadások. Karácsony két napján 4 előadás volt a színházban. Ünnep első napjának délutánján a »Falu rossza« került előadásra. A nagyszámu közönség kitűnő hangulatban vlt s a szereplők közül különösen Szabó Irmát, ki tagadhatatlanul ambiciójával játszott, Kállay Lujzát, Halmi Margitot s az öreg Püspököt résziesítette kihívásokban.

Este az Arany lakodalom tartotta lelkes hangulatban a közönséget. Az előadás elég simán folyt le. Székely Sándor, Fai Flóra és Odry Árpád ismét szép sikerrel alakították szerepüket.

Ünnep másodnapjának délutánján Veró György dallamos, igazi keleti muzsikájú operettjét, a »Szultánt« zsufolt ház előtt adták.

Leopold Franciska gyönyörűen nekelte az énekszámokat, ugyszintén Kaposi Józsa is bájos Roxelan volt s rászolgált a közönség előismerő tapsaira. — A többi szereplők is, leszámítva a tulajdosokat, igyekezettel játszottak.

Este Tóth Ede kitűnő népszínműve, »A

tolonc- nagyszámú közönséget vonzott a színházba. Az előadás szabatosan, gyors tempóban folyt le.

Kállay Lujza Angyal Liska szerepében eléggé elfogadható alakítást nyújtott. Drámai erővel játszott s a bus magyar nótákat érzéssel, melegséggel énekelte. Csak kár, hogy a legtragikusabb jelenetekben néha mosolygott s ezzel kizökkentett bennünket az illúzióból.

Fenyéri Mravcsák Johant, az öreg vándorló legényt igazi művészettel játszotta. Minden szava, minden mozdulata a megtestesült természetesség volt. Igazán büszkének vagyunk, hogy társulatunk beone ily kitűnő taggal bír. Maszkja is remek volt.

A közönség nemcsak a felvonások végén, hanem nyílt színen is többször kitapsolta. Jobb Mravcsákot, mint a milyet Fenyéri mutatott be, mégtán a szerző maga sem képzelhetett el.

A szereplők közül Kaposi Józsa, Leopold Francziska, Sziklai Szentés és Csiga házy Etel érdemelnek dicséretet szép játékukért. Csátr (felügyelő) még kis szerepét sem tudta.

Nem mulaszthatjuk el, hogy egy a közönséget joggal felháborító botrányos esetről meg ne emlékezzünk. Az egyik kardalos ur kinek nevét az egyszer még csupa méltányosságból nem nevezzük meg, úgy látszik feltűnést ívisszketegben szenved, mert izetlen mozdulataival mindenképen magára akarta vonni a közönség figyelmét. De ezzel nemcsak a nezőtérén keltett visszatevészt és kínos feltűnést, hanem a szereplőket is gátolta a játékban és énekekben egyaránt. Igazán csodáljuk, hogy a rendező ur figyelme annyira sem terjed ki, hogy az ilyen botrányosan viselkedő urat ki ne engedje a színpadra.

Reméljük, hogy az igazgató meg fog kimélni bennünket ehhez hasonló felszólalásoktól és a közönségnek sem lesz oka efféle botrányos viselkedések miatt méltatlankodnia.

Leopold Francziska távozása. Leopold Francziska, társulatunk koloratur énekesnöje, ki rövid ittléte alatt megnyerte a közönség tetszését és a sajtó osztatlan elismerését, virágvasárnapján megváltik tőlünk. Szerződtetésére vonatkozólag közte és az igazgató közt nézeteltérések merültek fel, melyek távozni kényszerítik a kitűnő művésznőt. — Mint értesülünk, Leopold Francziska a jövő saisonra nem szerződik sehová. Sajnálattal vesszük e hírt, mert távozásával ismét szőnyegre kerül a primadonna kérdés, a mely már annyiszor kísértette a debreczeni színházat s a melynek megnyugtató megoldása előreláthatólag nagy nehézségekbe fog ütközni.

CSARNOK.

Álarcban.

Arnold után németből: **Kalocsa Róza.**

— Folytatás. —

Hanem ön? — folytatá élenken az én öreg barátom és megmarkolta karomat, ön! Miért nincs ön még Figarónak, Faustnak vagy tudom is én kinek Drappirozva? De most előre, lóduljon!

— Jobb, ha nem megyek — viszonzám erőltetett nevetéssel — ha megengedi kedves nénikém, hogy itt maradjak önnél. Az álarczot már a sutba dobtam.

A néni felemelkedett karosszékében, okos szemével darabig rám nézett:

— És ugyan miért? — kérdezte aztán lassan.

— Józán ítéletem folytán, mondám én lehetőleg könnyedén; mikor gyermekkoromban hasztalanul kértem cukorsüteményt, nem adtak, akkor kikerültem a cukrászboltot, hogy hiába ne ácsingózzam az elérhellen cukor süteményekre. Nem, az ilyeneknek határt kell szabni és erre nézve a mai nap ép oly alkalmas, mint bármely másik.

Az öreg urnó darabig hallgatott, és elgondolkozva nézett a tűzbe.

— Tudja Rotenberg, mondá aztán, én nagyon örülök, de igazán n a g y o n, ha azt meggyőződésemből mondhatnám magának, hogy mindezek csak képzelődések, légből kapottak és a kicsikénel magának komoly szerencséje van, tudja a mit az ember örömet hall, de ő, szintén bevalom, én magam sem tudom mit gondoljak annak a kis figurának lelki állapotáról. Hogy ebben a tekintetben nincs rendén nála minden, arra meg mernék esküdni — sokszor ki vannak sírva a zemei és akkorákat sóhajtt himzese mellett, akár egy fuvó. Hanem, hogy maga rejtőzik-e e sohajtás mellett, kis öregem, vagy más, azt bizony nem tudom. Sajátságos kis leány az, folytatá a néni elgondolkozva, sohasem árul el semmit, de magát sem. És én, a ki minden szívügynek zártlelt bizalmasa vagyok, egy hangárnyalatot sem hallok tőle a dolgok álsáoról. Hanem egyet mégis mondanom kell önnek, hogy ön ma nem akar az álarczos bálba menni, az nagy ostoba-ság! — Mert ily álarczos esték alkalmával, hol az embernek saját énjökből egy kis-kis ki vannak forgatva, akkor néha-néha a szív kapcsai is fel szoktak egy kissé tárulni és ön taán ma többet tapasztalhatna, mint gondolná.

— És tán többet, mint szeréném, vételem ellen komoran.

— És még ha úgy volna is, legalább tudja, hogy hanyadán van, viszonozá a néni, az ő határozott modorában — világosság mindenben, — ez az én jelszavam; és ez legyen a mai napon az öné is! Na, menjen, olyan férföltözés csak nem tart örökké, meg azonfelül három napig — csinósítsa ki magát ellenállhatatlanságig és kísértse meg szerencséjét! Ha nem használ, nem is árt — mert látom, hogy ez a dolog mégis csak mélyebben vagódott be a szívébe, mint gondoltam, — na, mozduljon hát.

Tétováztam.

— Lehetetlen, mondtam aztán, megizen-tem délben a szabónak, hogy a Yra Diavolo jelmezre nincs szükségem ma este — más sürgősebb munkán dolgozhatik, minthogy egyáltalán nem megyek az álarczos bálba — így, még ha akarnám, sincs öltözékem.

Az én öreg barátom élenken ugrott fel.

— Dompiao! Vegye fel az én ruhámat — menjen Sotenberg, mint boszorkány a bálba, hiszen ez remek tréfa! E rút álarcz alatt önt senki sem fogja sejtteni — sokkal kisebb nem vagyok mint ön — aztán gondolja meg, mily kitűnő megfigyeléseket tehet. Jaj de pompás ötlet, ezt megcsináljuk.

Kétkedve álltam meg — ez a bohó ötlet nagyon csalogatott éppen kalandossága miatt. Olyan kedélyhangulatban voltam, a mikor az ember van banpue-ra szánja el magát, — aztán Stettendorf kisasszony nem is hagyott időt a meggondolásra. Karomra aggatta a boszorkány jelmezt aztán betaszított öltözés-zobájába, azután mikor jó darab idő múlva — erre szükségem volt, hogy szokatlan, uszályos ruhámban mozogni megtanuljak — mikor kijöttem elváltozva a fölismertetlenségig határtalanul mulatott rajtam és igazított egyet-mást öltözékemen, aztán elfőtte büszke bajuszomat oly igazi boszorkányálarczal, milyen-nél ijeszetőbbet képzelni sem lehet.

Rábészélve, megpüfölve, kaczagva, zavartan, — tulajdonképpen csak akkor tértem

eszméletemre, mikor a bálteremben találtam magamat, ott, a közt a sok hamis hangon csevegő tarkabarka társaságban, a mely egyelőre — reám legalább mindig olyan félős hatást gyakorol. A merev, kifejezéstelen álarczok között fürkésztem az én Wateanyasz-kornóm után, mint hallgatag, komor boszorkány, ott álltam egy oszlophoz támaszkodva és bámultam az előttem elvonuló tömeget.

Meglehetősen későn jöttem volt és a közönségben lármás jókedv kerekedett már, a milyen a mi társaságunkban máskor nem igen szokott uralkodni.

Egyszerre csak meg-zóal a hátam megett egy édes, ismerős hang.

— Nénike, kedves jó nénike — bát mégis csak eljöttél! Jaj már olyan rossz volt nekem magamban ennyi sok idegen ember közt — milyen jó, hogy mégis eljöttél.

— És egy kis kezecke érinté vállamat, mire én mint a rajtakapott gonosztevő úgy összerázkódtam.

— Jobban vagy már? folytatá Ines szeretetteljes hangon, hogy egyszerre felforrott szívemben a vér, csakugyan megható, hogy mégis eljöttél, kedves nénike, nem is megyek el én többet melőled.

Megpróbáltam a lehető legbájosabban nyivakolni; de windjárt az első kísérletnél tanácsosbknak láttam az általános sipitást.

— Jobb lesz ilyen hangon beszélünk, sipitottam zavarral, kikerülve az egyenes megszólítást, az embereknek nem szükséges tudniok, hogy mi összetartozunk és az én hangom olyan ismerős!

Helyes öreg bólintott.

— Igaz, igaz — hanem én azt hiszem bátran beszélhetek úgy, ahogy akarok, mert hiszen itt engem senki sem ismer, folytatá sértődött hangon. Egyáltalán nincs itt senki — no már ez egy kissé merész állítás volt a mintegy kétszáz főnyi embercsoporttal szemben. — Azt a Rotenberg hadnagyot sem látom sehol — bizonyosan nem jött el, tevéhozá halkabban.

— Dehogy nem! Hiszen amott van olasz bandita jelmeztben.

— Az ott! mondá Ines részemre nagyon hízegő megvetés hangján, szó sincs róla, Nénike — ez koránt sincsen olyan urias! — Nem, nem, Rotenberget nem lehet öszel-veszteni senkivel, hiszen mindig kitűnik ő a többiek közül — nem találod te is, nénike?

Kínos kérdés — még kínosabb helyzet. Igazán élethalálküzdelmet vittem véghez köteletség és szerelem között — levegyem most álarczomat és minden további bizalmas közlékenységnek győzelmesen utját vágjam, vagy megragadjam most ezt az alkalmat, a mely ki tudja mikor, vagy talán soha sem kínálkozik egyszer már tisztában lehessenek azzal, miként vétekedik felőlem. Mint mondám küzdöttem, mint az egyszeri lovag a sárkánnyal, de a sárkány — vulgo a tudnivalóság meg az önzés legyőztek és én nénike maradtam és sipogtam tovább.

— Na, hogy ő neked annyira tetszik, nem szoktad kimutatni, mondám elfogulatlanul, már a mennyire lehet sipogni elfogulatlanul.

Egy perczig elhallgatott.

— Az igaz, mondá őszintén, azt én jól tudom. De nem is képzéled, nénikém, mennyire boszant engem néha az az ember. Nem tudom, mi lett engem ma, nénike, de azt hiszem ma mindent el tudnék neked mondani, igazán, oyan elrejtőzve és biztosnak érzem magamat ma az atarcz alatt, e n g e d j beszélnem most nénike.

— Folyt. köv. —

KÖZGAZDASÁG.

A csalamádé termelése.

A gazdáknak mindenkor az képezte legfőbb gondjukat, miként lehetne a legolcsóbb nagy mennyiségű takarmányt termelni, hogy ezáltal alapját vessék meg egy hasznos hozó haszonállat-tartásnak. A következő soroknál az a céljuk, utalni egy olyan takarmány-

növény termelésére, amely utal arra, hogy okszerű — sajnos — még eléggé elhanyagolt rétművelés mellett a gazdák ebbeli gondjait. A csalamádéról van ugyanis szó, amely helyesen elvetve a legnagyobb és e mellett mégis biztos termés hozamot ad. Miután mint zöldtakarmány kiváló fontossága, mindennek e ott termeléséről kívánunk egyet-mást elmondani. Ott mindenütt, ahol a buza és az árpa biztosan megterem, a csalamádét is, mint zöldtakarmányt, a legjobb sikerrel termelhetjük. Sőt könnyebb talajokban, hol a buza már nem terem meg egész biztosan, hogy ha a talaj csak félig-meddig is jó erőben van, nagy mennyiségű zöldtakarmányt ad. Szabály szerint nem vetjük el május eleje előtt, kivéve a védett helyeket, ahol sem a késői fagyoktól, sem pedig a fagyos szentektől nem kell tartanunk. Az ilyen helyeken a tengerit már április hó végen elvethetjük, azzal az elővigyázatával, hogy 1 cm-rel mélyebbre, tehát 5-6 cm-re melyen takarjuk alá. Ajánlatosabb kétféleséget vetni, egy korait, ezek közül legmegfelelőbb a Pignoletto és egy későit, ezek közül legjobb a banáti közönséges pró szemű tengeri. — Azokban az években, melyekben rozs már júliusban lekerül a földéről, még csalamádét vethetünk a tarlóba és pedig széles sorokban. ebből a célból 6-9 cm. mélyen, keskeny barázdákban szántjuk azt fel. Ha már most a növény elegendő mennyiségű nedvességet kap, hogy gyorsan és teljesen kicsirazhatik, akkor már szeptember második felében és az egész október hónapban friss zöldtakarmányunk van, mikor már az összes here félek fel lettek takarmányozva.

A mély és erőtejes talaju gazdaságokban czélszerű a terület egy részét amerikai lófogó tengerivel bevetni, amely azonban vastag szára miatt beverme esre kevésbé ajánlatos és erre a célra már fel kell szecskázni. Ha azonban mas tengerivel keverve, vagy sűrűen vetjük, akkor ez a hátránya csökken. Vagy sűrű alású tövényzetet és ennek következtében finomabb száru termést érhetünk el, czélszerű tiszta szántóföldeken a tengerit 10-15 széles sorokban mint teljes vetést elvetni és pedig nehéz talajokon 3-4, könnyű talajokban 5-6 cm. mélységben. A vetés után könnyű boronával megboronáljuk és hengerrel simára hengerrezzük. Gyomos és fűvel benőtt szántóföldeken czélszerű a tengerit 45 cm. széles kettős sorokban elvetni, hogy a sorok között levő fűvet a kapológép elpusztíthassa. A gyomlálás a teljes vetésben nagy költséggel járna, ha mindjárt meg is volna a szükséges munkaerő. A legjobb lekvesű és a legerőteljesebb talajokon is kifizeti magát a mérsékelt chilisalétromos fejtrágyázás, hektáronként 70-80 kg. Ezt legczélszerűbben akkor adjuk, ha a tengeri növénynek 2-3 levele van, vagyis ha 8-10 cm. magas. Ha szélesebb sorokba vetettük, akkor kézzel, — vagy salétromszóró-géppel mindjárt a sorokba szórhatjuk. Gyengébb és könnyebb talajokon valamivel többet adhatunk, pl. 100 kg. Chilisalétromot hektáronként és ez esetben két részletben szórjuk el, először ha a tengeri 8-10 cm. magas, másodsor 10-12 nap múlva. A tetemes kiadás-többlet 8-10 frt, hektáronként bőven megtérül, mivel jelentékenyen nagyobb zöldtakarmány-mennyiséget kapunk, amiről igen könnyen meggyőződhetünk, ha egy pár sort fejtrágya nélkül hagyunk. Ismeretes dolog, hogy a csalamádé igen tag tápanyagu takarmány, úgy, hogy a szükséges protein adagot külön erőtakarmány-adagok alakjában kell megadnunk. A tápanyagt egyszerű és gazdaságos módon oly módon javíthatjuk meg, hogy a tengerihez megfelelő mennyiségű hüvelyes magot keverünk, pl. borsót, babot, búkkényt, vagy csillagfűrtöt, amely cél elérésére ezen magvakból 20-30% elegendő. Czélszerű fekvés mellett igen könnyen lehetséges az első csalamádéaratás után július elején vagy közepén még egy második vetést eszközölni.

Mindaddig míg nincsen oly nagymennyiségű nedvdus zöldtakarmányunk, amely a terület egységén még csak megközelítőleg is oly nagymennyiségű nedvdus zöldtakarmányt szolgáltatna, mint a csalamádé és miután eltartása bevermelés által sem okoz nehézsé-

geket, saját hasznunkra kiterjedt mérvben kellene termelésének a legnagyobb figyelmet szentelni.

I R O D A L O M.

A Vasárnapi Ujság dec. 25-iki száma 30 képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Régi magyar karácsony ünnepei«. — Költemények: Karácsony est, Szalay Károlytól. »Holtonné«, gr. Zichy Gézától. (Paur G. rajzaival.) Karácsony est, Lampérth G.-tól (Goró Lajos rajzaival.) Regénytár: Kadoosa Ákos. Regény. Irta Vertesy A. A nyomorékező. Monakói történet. Marin monakói rendőrfelügyelő emlékirataiból. Angolból ford. S. V. »Dal a dicsőségről. Részlet a spanyol-amerikai háborúból. Irta Virtter Ferencz. »Anthropometria« (femérés képekkel.) Pesti városa a múlt századbeli pestis veszedelem után. Karácsonyi babonák. Krenedits F.-tól. Karácsonyi képek (Goró rajzaival.) Magyar művészek kiállításai a Mücsarnokban (arczképekkel és képekkel Hegedüs László és Szenes Fülöp festményei után.) Himni dalai (R. Hirsch Nelli rajzaival.) A kínai császár és udvara (a kínai császár arcképével). Orosz győzelmi emlék San-Stefanóban (képpel Hary Gyula rajza után.) Debreczeni betlehemesek (képekkel.) A Népszínház két művésznője (képekkel Kürü Klára és Z. Bárdi Gabi fényképei után.) Divat tudósítás (parisi divatképekkel) Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Keptalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok.

A V. U. előfizetési ára negyedévre 2, a Politikai Ujdonságokkal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin Társ. kiadóhivatalában (Bpest IV. ker. Egyetem-u. 4 sz.) Ugyanígy megrendelhető a Képes Napilap legolcsóbb újság a magyar nép számára, egész évre 2 frt 40 kr, félévre 1 frt 20 kr.

Máriaczei gyomorcseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtság, savanyu felbűfőzés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkölés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájsznál, a mennyiben ez a gyomortól származott gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorrhoikáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomorcseppek** évek óta kitűnőeknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára hasznalati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Carl Brady, Apotheke zum »König von Ungarn« Wien, I. Fleischmarkt 1.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király-u. cza 12. sz.

Kapható Debreczenben: Tóth Béla, Mihály István, Dr. Rótschnek V. Emil, Tamásy és Balázs gyógyszerészeknél. **Dioszegén:** Vaday Ignác, **Er-Mihályfalván:** Mátray István. **Hadházon:** Farkas Ödön. **Kabán:** Horváth Kálmán gyógyszerészeknél.

6

húzásra érvényes újságíró sorsjegy

ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100.000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb. stb.

Huzás jövő héten

Szerdán.

Sorsjegyeket ajánl:

Alföldi tak. pénztár. — Debreczeni ipar és keresk. bank. — «Debreczeni» kiadóhivatala.

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT VÉGKIÁRULÁS.

Női divatáru és felöltő üzletemet

végképpen megszüntetem, e végett a még raktáramon levő újonnan érkezett nagymennyiségű divatárukat, felöltőket és bundákat mai naptól kezdve minden elfogadható áron végképpen kiárulom. Ajánlom ezen kedvező olcsó bevásárlási alkalmat a tisztelt közönség figyelmébe.

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás!

Női és gyermek felöltők, plüsch kabatok, szörme gallérok és bundák dus választékban feltűnő olcsó árban.

Raktáron vannak:

fekete és színes ruhakelmék és selymek, flanel kazán és mosóveledek. Karton, batist és atlasz szatinok, posztó, berliner és selyem kendők, ág és asztalterítők,

Szatin és atlasz paplanok, vászon és sifonárak, plüsch, bársony valamint **KÜLÖNBÖZŐ RUHADISZKÉK ÉS HOZZÁVALÓK.**

ROTT L. Debreczen, Főpiacz.

Hatóságilag engedélyezett

végkiárusítás.

Fekete és színes Ruha-szövetek, selymek, Cretonok, velesek, Vásznak, Kanavász, függönyök, Paplanok, Asztalneműek.

Karácsonyi és Ujévi

ajándék-tárgyak.

Kötények, Kendők, Esőernyők, nyakkendők, inggombok, Himzések, szallagok és bélésárak

a beszerzési áron alul is minden elfogadható árban eladatnak.

Tisztelettel

Besenczky Kálmán,

a »Bika« szatnóval szemben.

!! Még csak e hó végéig !!

Az 1895. évi csepp és 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármilyen csúszos bántalmái, u. m. köszvény, csúsz, reuma, ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása nem egy esetben meglepő, a mennyiben gyakrabban idűtebb eseteknél is már egyszeri bedörzölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktarak Budapesten: **Török József** ur gyógyszerárában, Király-utca 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszerárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyanínt a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában valamint a keszió

Widder Gyula gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely 68 szám

Vidéki megrendelésekpontra teljeit tetnek.

Ugyanínt Debreczenben: Dr. Rotschnek V. Emil, Tóth Béla és Mihalovits Istvánnál.

1407. sz.
1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó a debreczeni kir. járásbíróóság 1898. Tv. V. 109/1 számú végzése folytán ezennel közzhírré teszem, hogy vagyonbukott Sz. szky és Welkovits volt debreczeni bejegyzett kereskedő cég csődtömegéhez leltározott és összesen 12444 frt 75 krra értékelt aktív követelések a Deák Ferencz utcai törvénykezési palota árverési termében **1898 december 31-ik napján d. e. 10 órakor** kezdetet veendő nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett el fogja adni.

Az árverési szándékozók a csődeltárt Dr. Bakonyi Samu tömeggondnok Hunyadi utca 2. szám alatt levő irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetik.

A csődtömeg az árverés alá bocsátandó követeléseknek sem valódiságáért, sem fennállásáért szavatosságot nem vállal.

Debreczen, 1898 decz. hó 22,

Török Péter

bir. végrehajtó.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János
maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára **75 kr.** — Öt palack **bérmertve 3.75 kr.**

Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János
sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idűt köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kelemes.

Egy üveg ára **1 frt.** — Öt üveg **bérmertve 5 frt.**

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Különösen tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonattal mellczukorkát.

Fischer G. órnagy N.-Várad.

Hoff János
maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeség, vérszegénység, idegesség, almatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. — Gyenge gyermekek igen jó eredményt használnak.

Egy csomag ára **1 frt.**

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idűt gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórúknál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredményt alkalmazom.

Dr. Nicolai orvos, Triebel.

Hoff János
maláta-kivonat mellczukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetetlen hatású. A valódi maláta mellczukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára **10 kr.**, egy zacskó **30 kr.**

Csodálatos volt maláta kivonat mellczukorkáink hatása makacs köhögés ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg Czukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítenek. Buch plébános, Weischütz.

Raktár Debreczenben: Mihalovits I., Rotschnek V., Roculitz Schmidt A., Füleky Pal, Tóth Béla, Muraközy L., Balázs Ödön gyógyszerárában, Franciscs és Jóna drogus kereskedésében; Csanak J., Kontsek G., Tóth Kálmán, Felegyházy János, Rickl József, Zelmos, Varga Lajos csemege és fűszerkereskedésében.

Magyarországi kizárólagos raktára: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerárája Budapest, király u. 12.

Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmertve.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a 16postával szemben.